

Tidskriften Taxeringsnämndens annonsackvisation

Från en av våra medlemmar och prenumeranter i Hälsingborg har red. fått motaga följande skrivelse:

”Till Redaktionen av Skattenytt, Leksand.

Jag anser mig böra bringa till Eder kännedom, att ett ombud för tidskriften ”Taxeringsnämnden” enligt vad en företagare här i staden ett par gånger och senast i dag anmält till mig fortsätter sin ackvisitionsverksamhet med användande av samma metoder som förr: ”det är bra att stå på god fot med taxeringsmyndigheterna”. Ombudets namn har jag tyvärr ej kunnat få reda på. Högaktningsfullt. (Underskrift).”

Med anledning härav se vi oss nödsä-

kade att ånyo fästa uppmärksamheten på att Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund och till detta anslutna taxeringsfunktionärer icke har något som helst samarbete med tidskriften Taxeringsnämnden och att ”taxeringsmyndigheterna” tar bestämt avstånd från ackvisitionsmetoder av detta slag. Det torde icke heller behöva framhållas att en annons i Taxeringsnämnden icke kan påverka taxeringsmyndigheternas ställningstagande till vederbörande annonsörs beskattningsfråga.

Det är att hoppas att vederbörande som sitta i ledningen för tidskriften Taxeringsnämnden förmå dess annonsackvisitörer att upphöra med ackvisitionsmetoder av detta slag.

Red.

Den ledning av fastighetstaxeringsarbetet, som sålunda förutsattes, torde som regel kunna anförtros åt de lokala skattemyndigheterna, d. v. s. häradsskrivarna. Då dessa därjämte har att övervaka fastighetsredovisningarna, bör de också ha möjlighet att kontrollera nämndernas sätt att föra längderna och vidtaga ändringar i äganderättsförhållandena. Skulle någon häradsskrivare befinnas mindre lämpad för uppdraget, bör möjlighet finnas för länsstyrelsen att i stället förordna annan person att såsom konsulent leda fastighetstaxeringsarbetet.

Ett sammanförande av fastighetstaxeringen i första instans för landsbygden på

endast en nämnd — liksom fallet är med fastighetstaxeringen i städerna — skulle också i icke ringa grad avkorta och förenkla taxeringsföreskrifterna samtidigt som en icke ringa besparing i kostnaderna för taxeringsarbetet skulle kunna vinnas.

Med stöd av vad sålunda anförts tillåter sig Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund föreslå, att fastighetstaxeringen i första instans på landsbygden anförtros åt endast en nämnd och att det upprättade förslaget till föreskrifter i taxeringsförordningen rörande fastighetstaxering omarbetas i enlighet härmed.

Emot förslaget i övrigt har förbundet intet att erinra.